

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-554/14

**Kazenski postopek
proti
Atanasu Ognyanovu**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Sofijski gradski sad)

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2008/909/PNZ – Člen 17 – Pravo, ki ureja izvrševanje kazenske sankcije – Razlaga nacionalnega pravila države izvršiteljice, ki določa da se kazen odvzema prostosti zniža zaradi dela, ki ga je obsojena oseba opravila med odvzemom prostosti v državi izdajateljici – Pravni učinki okvirnih sklepov – Obveznost skladne razlage“

Povzetek – Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. novembra 2016

1. *Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2008/909 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah – Člen 17 – Pravo, ki ureja izvrševanje kazenske sankcije – Razlaga nacionalnega pravila države izvršiteljice, ki določa da se kazen odvzema prostosti zniža zaradi dela, ki ga je obsojena oseba opravila med odvzemom prostosti v državi izdajateljici – Nedopustnost*

(Okvirni sklep Sveta 2008/909, člen 17(1) in (2))

2. *Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2008/909 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah – Izvajanje držav članic – Pravni učinki okvirnih sklepov – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava*

(Okvirni sklep Sveta 2008/909)

1. Člen 17(1) in (2) Okvirnega sklepa 2008/909 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu pravilu, ki se razlaga tako, da državo izvršiteljico pooblašča, da obsojencu zaradi dela, ki ga je opravljal med prestajanjem zaporne kazni v državi izdajateljici, zniža kazen, čeprav pristojni organi zadnjenavedene države na podlagi njenega prava niso dodelili takega znižanja kazni.

Preden država izvršiteljica prizna obsodilno sodbo in preden se obsojenca premesti v to državo, mora namreč država izdajateljica določiti znižanje kazni, ki se nanaša na obdobje odvzema prostosti na njenem ozemlju. Samo zadnjenavedena država je pristojna za določitev znižanja kazni zaradi dela, ki je bilo opravljeno pred premestitvijo, in, v tem primeru, za sporočitev informacije o tem znižanju državi izvršiteljici z izpolnitvijo potrdila iz člena 4 Okvirnega sklepa 2008/909. Zato država izvršiteljica s svojim pravom o izvrševanju kazni in, konkretno, s svojimi predpisi o znižanju kazni, ne more za

nazaj nadomestiti prava države izdajateljice, kar se tiče dela kazni, ki ga je zadevna oseba že prestala na ozemlju zadnjenavedene države. Z drugačno razlago bi se lahko ogrozili cilji Okvirnega sklepa 2008/909, med katerimi je zlasti spoštovanje načela vzajemnega priznavanja, ki je – kot je navedeno v uvodni izjavi 1 tega okvirnega sklepa v povezavi s členom 82(1) PDEU – „temelj“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah znotraj Evropske unije.

(Glej točke 44, 46 in 51 ter točko 1 izreka.)

2. Okvirni sklep 2008/909 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, ki se uporablja v obravnavanem primeru, je bil sprejet na podlagi prejšnjega tretjega stebra Unije, med drugim na podlagi člena 34(2)(b) EU. Na podlagi te določbe v povezavi s Protokolom (št. 36) o prehodni ureditvi, ki je priložen k Pogodbama in ki je bil sprejet ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, okvirni sklepi nimajo neposrednega učinka, dokler se ne razveljavijo, razglasijo za nične ali spremenijo na podlagi te pogodbe. Okvirni sklep 2008/909 ni bil razveljavljen, razglašen za ničen ali spremenjen. Zato nima neposrednega učinka.

Pravo Unije je treba razlagati tako, da mora nacionalno sodišče upoštevati vsa pravna pravila nacionalnega prava in jih v največji možni meri razlagati v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909, da bi doseglo želeni namen tega sklepa, s tem da po potrebi na podlagi lastne pristojnosti ne uporabi razlage, ki jo je podalo nacionalno sodišče, ki sodi na najvišji stopnji, če ta razlaga ni v skladu s pravom Unije.

(Glej točke 56, 57 in 71 ter točko 2 izreka.)